

DIRECTIVA 2008/62/CE A COMISIEI**din 20 iunie 2008****de stabilire a anumitor derogări pentru acceptarea soiurilor locale și a varietăților agricole adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea generică și pentru comercializarea semințelor și cartofilor de sămânță ale acestor soiuri locale și varietăți****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre ⁽⁶⁾, în special articolul 27 alineatul (1) litera (b),

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

întrucât:

având în vedere Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere ⁽¹⁾, în special articolul 22a alineatul (1) litera (b),având în vedere Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale ⁽²⁾, în special articolul 22a alineatul (1) litera (b),având în vedere Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind catalogul comun al soiurilor de plante agricole ⁽³⁾, în special articolul 4 alineatul (6), articolul 20 alineatul (2) și articolul 21,având în vedere Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă ⁽⁴⁾, în special articolul 30 alineatul (1) litera (b),având în vedere Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță ⁽⁵⁾, în special articolul 10 alineatul (1) și articolul 27 alineatul (1) litera (b),

(1) Aspectele legate de biodiversitate și de conservarea resurselor genetice vegetale au căpătat importanță în ultimii ani, astfel cum arată diversele evoluții la nivel internațional și comunitar. Ca exemple pot fi menționate Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției asupra diversității biologice ⁽⁷⁾, Decizia 2004/869/CE a Consiliului din 24 februarie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Tratatului internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură ⁽⁸⁾, Regulamentul (CE) nr. 870/2004 al Consiliului din 24 aprilie 2004 de înființare a unui program comunitar privind conservarea, caracterizarea, colectarea și utilizarea resurselor genetice în agricultură și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1467/94 ⁽⁹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul acordat dezvoltării rurale prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) ⁽¹⁰⁾. Ar trebui stabilite condiții specifice în cadrul legislației comunitare care reglementează comercializarea semințelor de plante agricole, în special Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE pentru a ține seama de aceste aspecte.

(2) În vederea asigurării conservării *in situ* și utilizării durabile a resurselor genetice vegetale, soiurile locale și varietățile adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea genetică („varietăți de conservare”) ar trebui cultivate și comercializate chiar și în cazul în care acestea nu îndeplinesc cerințele generale privind acceptarea varietăților și comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar să se prevadă derogări în ceea ce privește acceptarea varietăților de conservare, pentru includerea acestora în cataloagele naționale ale soiurilor de plante agricole, precum și pentru producerea și comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță ale acestor varietăți.

⁽¹⁾ JO L 125, 11.7.1966, p. 2298/66. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/72/CE a Comisiei (JO L 329, 14.12.2007, p. 37).

⁽²⁾ JO L 125, 11.7.1966, p. 2309/66. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/55/CE a Comisiei (JO L 159, 13.6.2006, p. 13).

⁽³⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 12. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/117/CE (JO L 14, 18.1.2005, p. 18).

⁽⁵⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 60. Directivă modificată ultima dată prin Decizia 2005/908/CE a Comisiei (JO L 329, 16.12.2005, p. 37).

⁽⁶⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 74. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/117/CE.

⁽⁷⁾ JO L 309, 13.12.1993, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 378, 23.12.2004, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 162, 30.4.2004, p. 18.

⁽¹⁰⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 146/2008 (JO L 46, 21.2.2008, p. 1).

- (3) Aceste derogări ar trebui să se refere la cerințele de bază privind acceptarea unei varietăți și cerințele procedurale prevăzute de Directiva 2003/90/CE a Comisiei din 6 octombrie 2003 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare în sensul articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului privind caracteristicile minime de analizat, precum și condițiile minime de verificare a anumitor varietăți de specii de plante agricole ⁽¹⁾.
- (4) Statele membre ar trebui îndeosebi să fie autorizate să-și adopte propriile dispoziții în ceea ce privește caracterele distinctive, stabilitatea și uniformitatea. Aceste dispoziții ar trebui, în ceea ce privește caracterele distinctive și stabilitatea, să fie cel puțin bazate pe caracteristicile enumerate în chestionarul tehnic care trebuie completat de către solicitant referitor la cererea pentru acceptarea varietății, astfel cum se prevede în anexele I și II la Directiva 2003/90/CE. În cazul în care se stabilește uniformitatea pe baza varietăților atipice, dispozițiile ar trebui să se bazeze pe standarde definite.
- (5) Cerințele procedurale ar trebui prevăzute pentru tipul de varietate care ar putea fi acceptat fără examinare oficială. În plus, în ceea ce privește denumirea, este necesar să se prevadă anumite derogări de la cerințele stabilite de Directiva 2002/53/CE și Regulamentul (CE) nr. 930/2000 al Comisiei din 4 mai 2000 de stabilire a normelor de punere în aplicare legate de eligibilitatea denumirilor varietăților de specii de plante agricole și de specii de legume ⁽²⁾.
- (6) În ceea ce privește producerea și comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță din varietăți de conservare, ar trebui prevăzută o derogare de la certificarea oficială.
- (7) Pentru a garanta că comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță se desfășoară în contextul conservării resurselor genetice vegetale, ar trebui prevăzute restricții, mai ales în ceea ce privește regiunea de origine. În vederea contribuției la conservarea *in situ* și la dezvoltarea durabilă a varietăților respective, statele membre ar trebui să dispună de posibilitatea de a aproba regiuni suplimentare în care semințele care depășesc cantitățile necesare pentru a asigura conservarea varietății în cauză în regiunea sa de origine pot fi comercializate cu condiția ca regiunile suplimentare respective să fie comparabile în ceea ce privește habitatele naturale și seminaturale. În scopul de a menține legătura cu regiunea de origine, acest lucru nu ar trebui să se aplice în cazul în care un stat membru a aprobat regiuni suplimentare de producție.
- (8) Ar trebui stabilite cantități maxime pentru comercializarea fiecărei varietăți de conservare și a unei cantități totale pentru ansamblul de varietăți de conservare din cadrul unei singure specii. Pentru a garanta respectarea acestor cantități, statele membre ar trebui să ceară producătorilor să notifice cantitățile de varietăți de conservare pe care intenționează să le producă și ar trebui să aloce cantități producătorilor.
- (9) Trasabilitatea semințelor și a cartofilor de sămânță ar trebui garantată prin intermediul unor cerințe corespunzătoare privind sigilarea și etichetarea.
- (10) Pentru a garanta faptul că normele prevăzute de prezenta directivă sunt aplicate în mod corect, ar trebui monitorizate culturile de semințe, ar trebui testate semințele și ar trebui efectuate controale *a posteriori* oficiale. Cantitățile de semințe de varietăți de conservare introduse pe piață ar trebui raportate de către furnizori statelor membre și de către statele membre Comisiei.
- (11) După o perioadă de trei ani, Comisia ar trebui să evalueze eficiența măsurilor prevăzute de prezenta directivă, în special dispozițiile privind restricțiile cantitative.
- (12) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire pentru agricultură, horticultură și silvicultură,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

(1) În ceea ce privește speciile de plante agricole care intră sub incidența Directivelor 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE, prezenta directivă stabilește anumite derogări legate de conservarea *in situ* și utilizarea durabilă a resurselor genetice vegetale prin cultivarea și comercializarea acestora:

- (a) pentru a fi acceptate în vederea includerii în cataloagele naționale ale soiurilor de plante agricole, astfel cum prevede Directiva 2002/53/CE, a soiurilor locale și a varietăților adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea genetică;

⁽¹⁾ JO L 254, 8.10.2003, p. 7. Directivă modificată prin Directiva 2007/48/CE (JO L 195, 27.7.2007, p. 29).

⁽²⁾ JO L 108, 5.5.2000, p. 3. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 920/2007 (JO L 201, 2.8.2007, p. 3).

(b) în vederea comercializării semințelor și cartofilor de sămânță ale acestor specii și varietăți.

(2) Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, se aplică Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- (a) „conservarea *in situ*” înseamnă conservarea materialului genetic în mediul său natural și, în cazul speciilor locale de plante cultivate, în mediul agricol în care și-au dezvoltat proprietăților lor distinctive;
- (b) „eroziune genetică” înseamnă pierderea în timp a diversității genetice între și în cadrul populațiilor sau varietăților din aceeași specie sau reducerea bazei genetice a unei specii datorită intervenției umane sau a schimbărilor climatice;
- (c) „soi local” înseamnă un ansamblu de populații sau clone ale unei specii de plante care s-au adaptat natural la condițiile de mediu ale regiunii acestora;
- (d) „semințe” înseamnă semințe și cartofi de sămânță, cu excepția cazurilor în care cartofii de sămânță sunt excluși în mod expres.

CAPITOLUL II

ACCEPTAREA VARIETĂȚILOR DE CONSERVARE

Articolul 3

Varietate de conservare

Statele membre pot accepta, în cadrul cataloagelor naționale ale soiurilor de plante agricole, soiurile locale și varietățile menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (a) care fac obiectul cerințelor stabilite la articolele 4 și 5. Asemenea soiuri locale sau varietăți se menționează în catalogul comun al soiurilor de plante agricole ca fiind „varietăți de conservare”.

Articolul 4

Cerințe fundamentale

(1) Pentru a fi acceptat ca varietate de conservare, un soi local sau varietate menționată la articolul 1 alineatul (1) litera

(a) trebuie să prezinte un interes pentru conservarea resurselor genetice vegetale.

(2) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2003/90/CE, statele membre pot adopta propriile dispoziții privind caracterele distinctive, stabilitatea și uniformitatea varietăților de conservare.

În asemenea cazuri, statele membre garantează că se vor aplica, în ceea ce privește caracterele distinctive și stabilitatea, cel puțin caracteristicile menționate în:

- (a) chestionarele tehnice asociate protocoalelor de testare ale Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) enumerate în anexa I la Directiva 2003/90/CE, care se aplică speciilor respective, sau
- (b) chestionarele tehnice anexate orientărilor Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV) enumerate în anexa II la Directiva 2003/90/CE, care se aplică speciilor respective.

În ceea ce privește evaluarea uniformității, se aplică Directiva 2003/90/CE.

Cu toate acestea, în cazul în care nivelul uniformității este stabilit pe baza varietăților atipice, se aplică o populație standard de 10 % și o probabilitate de acceptare de cel puțin 90 %.

Articolul 5

Cerințe procedurale

Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 2002/53/CE, nu este necesară nicio evaluare oficială în cazul în care sunt suficiente următoarele informații privind decizia referitoare la acceptarea varietăților de conservare:

- (a) descrierea varietății de conservare și denumirea acesteia;
- (b) rezultatele testelor neoficiale;
- (c) cunoștințe dobândite din experiența practică în timpul cultivării, reproducerii și utilizării, astfel cum au fost notificate de către solicitantul statului membru respectiv;
- (d) alte informații, îndeosebi din partea autorităților competente în domeniul resurselor genetice vegetale sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre.

Articolul 6

Excludere de la acceptare

Nu se acceptă includerea unei varietăți de conservare în cataloagele naționale ale soiurilor, în cazul în care:

- (a) această varietate este deja menționată în catalogul comun al soiurilor de plante agricole cu altă denumire decât varietatea de conservare sau în cazul în care a fost ștearsă din catalogul comun în ultimii doi ani sau în ultimii doi ani de la expirarea perioadei acordate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2002/53/CE; sau
- (b) este protejată de un drept comunitar privind varietatea plantelor, astfel cum prevede Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului⁽¹⁾, sau de un drept național privind varietatea plantelor, sau în cazul în care se află în curs o aplicație pentru obținerea acestui drept.

Articolul 7

Denumire

(1) În ceea ce privește denumirile varietăților de conservare cunoscute înainte de 25 mai 2000, statele membre pot permite derogări de la Regulamentul (CE) nr. 930/2000, cu excepția cazului în care asemenea derogări ar încălca drepturile anterioare ale unei terțe părți care este protejată în conformitate cu articolul 2 din respectivul regulament.

(2) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/53/CE, statele membre pot accepta mai mult de o denumire pentru o varietate, în cazul în care este vorba despre denumiri tradiționale.

Articolul 8

Regiunea de origine

(1) În cazul în care un stat membru acceptă o varietate de conservare, acesta identifică regiunea sau regiunile în care se cultivă varietatea în mod tradițional și în care aceasta s-a adaptat în mod natural, denumită în continuare „regiunea de origine”. Acesta ține seama de informațiile furnizate de către autorităților competente în domeniul resurselor genetice vegetale sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre.

În cazul în care regiunea de origine se situează pe teritoriul mai multor state membre, aceasta este identificată de comun acord de toate statele membre în cauză.

(2) Statul membru sau statele membre care procedează la identificarea regiunii de origine notifică Comisiei regiunea identificată.

⁽¹⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

Articolul 9

Menținere

Statele membre asigură că o varietate de conservare trebuie menținută în regiunea sa de origine.

CAPITOLUL III

PRODUCȚIA DE SEMINȚE ȘI COMERCIALIZAREA

Articolul 10

Certificare

(1) Prin derogare de la cerințele de certificare stabilite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 66/401/CEE, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 66/402/CEE, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/54/CE, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/56/CE și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/57/CE, statele membre pot prevedea că semințele unei varietăți de conservare pot fi introduse pe piață, în cazul în care acestea respectă dispozițiile alineatelor (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Semințele trebuie să-și aibă originea în semințe produse în conformitate cu practici bine definite în ceea ce privește întreținerea varietății.

(3) Semințele, cu excepția semințelor de *Oryza sativa*, trebuie să îndeplinească cerințele de certificare ale semințelor certificate stabilite de Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE, cu excepția cerințelor referitoare la puritatea minimă a varietății și a cerințelor privind evaluarea oficială sau evaluarea sub supraveghere oficială.

Semințele de *Oryza sativa* trebuie să îndeplinească cerințele de certificare privind „semințele certificate, a doua generație” stabilite de Directiva 66/402/CEE, cu excepția cerințelor referitoare la puritatea minimă a varietății și a cerințelor privind evaluarea oficială sau evaluarea sub supraveghere oficială.

Semințele prezintă un nivel satisfăcător de puritate a varietății.

(4) În ceea ce privește cartofii de sămânță, statele membre pot prevedea că nu se aplică articolul 10 din Directiva 2002/56/CE privind dimensiunea.

Articolul 11

Regiunea de producție a semințelor

(1) Statele membre garantează că semințele unei varietăți de conservare pot fi produse numai în regiunea de origine.

În cazul în care condițiile privind certificarea prevăzute la articolul 10 alineatul (3) nu pot fi respectate în regiunea respectivă, datorită unei probleme de mediu specifice, statele membre pot aproba regiuni suplimentare pentru producerea semințelor ținând seama de informațiile furnizate de către autorităților însărcinate cu resursele genetice vegetale sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre. Cu toate acestea, semințele produse în aceste regiuni suplimentare pot fi utilizate exclusiv numai în regiunile de origine.

(2) Statele membre trebuie să notifice Comisiei și celorlalte state membre regiunile suplimentare pe care intenționează să le aprobe în vederea producerii de semințe, în conformitate cu alineatul (1).

Comisia și celelalte state membre pot, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestor notificări, să solicite sesizarea Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire pentru agricultură, horticultură și silvicultură. Se ia o decizie în conformitate cu articolul 22a alineatul (1) litera (b) din Directiva 66/401/CEE, articolul 22a alineatul (1) litera (b) din Directiva 66/402/CEE, articolul 4 alineatul (6), articolul 20 alineatul (2) și articolul 21 din Directiva 2002/53/CE, articolul 30 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/54/CE, articolul 10 alineatul (1) și articolul 27 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/56/CE și articolul 27 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/57/CE, după cum este cazul, pentru a stabili, dacă este necesar, restricțiile sau condițiile privind desemnarea unor asemenea regiuni.

În cazul în care nici Comisia, nici alte state membre nu efectuează o solicitare în temeiul celui de-al doilea paragraf, statul membru în cauză poate aproba regiunile adiționale în vederea producerii semințelor conform notificării.

Articolul 12

Testarea semințelor

(1) Statele membre se asigură că testele sunt efectuate pentru a verifica faptul că semințele varietăților de conservare îndeplinesc cerințele de certificare stabilite la articolul 10 alineatul (3).

Testele se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare.

(2) În ceea ce privește testele menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că probele sunt prelevate din loturi omogene. Acestea se asigură că se aplică normele privind greutatea lotului și greutatea probei prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 66/401/CEE, articolul 7 alineatul (2) din Directiva 66/402/CEE, articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/54/CE, precum și la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/57/CE.

Articolul 13

Condiții pentru comercializare

(1) Statele membre garantează că semințele unei varietăți de conservare pot fi comercializate numai în următoarele condiții:

(a) au fost produse în regiunea de origine a acestora sau într-o regiune menționată la articolul 11;

(b) comercializare are loc în regiunea sa de origine.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1) litera (b), un stat membru poate să aprobe regiuni suplimentare pe teritoriul său pentru comercializarea semințelor dintr-o varietate de conservare, cu condiția ca regiunile respective să fie comparabile cu regiunea de origine în ceea ce privește habitatele naturale și seminaturale ale varietății în cauză.

În cazul în care statele membre aprobă astfel de regiuni suplimentare, ele se asigură că volumul de semințe necesare pentru producerea cel puțin a cantității de semințe menționate la articolul 14 este rezervat în scopul conservării varietății în regiunea sa de origine.

Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aprobarea regiunilor suplimentare respective.

(3) În cazul în care un stat membru aprobă regiuni suplimentare pentru producerea de semințe, în conformitate cu articolul 11, acesta nu face uz de derogarea prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 14

Restricții cantitative

Fiecare stat membru se asigură că, pentru fiecare varietate de conservare, cantitatea de semințe comercializată nu depășește 0,5 % din cantitatea de semințe ale aceleiași specii utilizate în statul membru respectiv pe durata unui sezon de cultivare sau o cantitate necesară pentru a semăna 100 ha, indiferent care dintre aceste cantități este mai mare. În ceea ce privește speciile *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* și *Helianthus annuus*, procentul respectiv nu depășește 0,3 % sau o cantitate necesară pentru a semăna 100 ha, indiferent care dintre aceste cantități este mai mare.

Cu toate acestea, cantitatea totală de semințe de varietăți de conservare comercializate în fiecare stat membru nu depășește 10 % din cantitatea de semințe din speciile în cauză utilizată anual în statul membru respectiv. În cazurile în care acest lucru are drept rezultat o cantitate inferioară celei necesare pentru a semăna 100 ha, se poate spori cantitatea maximă de semințe din specia în cauză, utilizată anual în statul membru respectiv, astfel încât să se ajungă la cantitatea necesară pentru a semăna 100 ha.

*Articolul 15***Aplicarea restricțiilor cantitative**

(1) Statele membre garantează că producătorii notifică acestora, înainte de începutul fiecărui sezon de producție, datele privind suprafața și locația zonei destinate producției de semințe.

(2) În cazul în care, pe baza notificărilor menționate la alineatul (1), cantitățile stabilite la articolul 14 sunt susceptibile de a fi depășite, statele membre alocă fiecărui producător în cauză cantitatea pe care ar putea să o comercializeze în respectivul sezon de producție.

*Articolul 16***Monitorizarea culturilor de semințe**

Statele membre se asigură, prin intermediul monitorizării oficiale, că culturile de semințe dintr-o varietate de conservare respectă dispozițiile prezentei directive, acordând o atenție deosebită varietății, locurilor de producție a semințelor și cantităților.

*Articolul 17***Sigilarea ambalajelor și a recipientelor**

(1) Statele membre se asigură că semințele din varietăți de conservare pot fi comercializate numai în ambalaje sau recipiente închise purtând un dispozitiv de sigilare.

(2) Furnizorul sigilează ambalajele și recipientele de semințe în asemenea mod, încât să nu poată fi deschise fără deteriorarea dispozitivului de sigilare sau fără să se lase urme de manipulare frauduloasă pe eticheta furnizorului sau pe ambalaj sau recipient.

(3) În vederea asigurării sigilării în conformitate cu alineatul (2), sistemul de sigilare cuprinde cel puțin eticheta sau aplicarea unui sigiliu.

*Articolul 18***Etichetare**

Statele membre se asigură că ambalajele sau recipientele cu semințe din varietăți de conservare poartă o etichetă a furnizorului sau o mențiune tipărită care cuprinde următoarele informații:

- (a) textul „norme și standarde CE”;
- (b) numele și adresa persoanei însărcinate cu aplicarea etichetelor sau marca de identificare a acesteia;
- (c) anul sigilării exprimat după cum urmează: „sigilat...” (anul) sau, cu excepția semințelor de cartofi, anul ultimei eșantionări în vederea efectuării ultimei analize de germinație, exprimat după cum urmează: „eșantionat...” (anul);

- (d) specia;
- (e) denumirea varietății de conservare;
- (f) mențiunea „varietate de conservare”;
- (g) regiunea de origine;
- (h) în cazul în care regiunea producătoare de semințe este diferită de regiunea de origine, se indică regiunea producătoare de semințe;
- (i) numărul de referință al lotului, dat de persoana însărcinată cu aplicarea etichetelor;
- (j) greutatea netă sau brută declarată sau, cu excepția cartofilor de sămânță, numărul declarat de semințe;
- (k) în cazul în care se indică greutatea și faptul că au fost utilizate pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, tipul tratamentului chimic sau al aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea globulelor sau a semințelor pure și greutatea totală, cu excepția semințelor de cartofi.

*Articolul 19***Control oficial a posteriori**

Statele membre garantează că semințele fac obiectul unui control oficial *a posteriori* prin intermediul inspecțiilor aleatorii menite să verifice identitatea și puritatea varietăților de semințe.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE*Articolul 20***Raportare**

Statele membre se asigură că furnizorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor raportează, pentru fiecare sezon de producție, cantitatea de semințe din fiecare varietate de conservare introdusă pe piață.

Statele membre raportează, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre cantitatea de semințe din fiecare varietate de conservare introdusă pe piață pe teritoriul acestora.

*Articolul 21***Notificare către organizațiile recunoscute în domeniul resurselor genetice vegetale**

Statele membre notifică Comisiei organizațiile recunoscute, menționate la articolul 5 litera (d), articolul 8 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1).

*Articolul 22***Evaluare**

Comisia evaluează aplicarea articolului 4, a articolului 13 alineatul (2), a articolelor 14 și 15 până la 31 decembrie 2011.

*Articolul 23***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la data de 30 iunie 2009. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele dispozițiilor, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 24***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 25***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2008.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei